

[Munch-Petersen.]

har fremsat dette Lovforslag i saa god Tid, at der kunde blive Tid til en grundig Behandling. Det kan dog næppe være Meningen, at den grundige Behandling skal foregaa her i Tinget, men i det Udvalg, der vil blive nedsat, idet det heller ikke paa dette Punkt er Meningen, at Afgørelsen skal træffes i dette Ting. Ellers vilde Lovforslaget sikkert være blevet forelagt i en mere overskuelig Form.

Som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nævnte, er Lovforslaget ganske vist uhyre kort, kun 7 Linier, men det er derfor langt fra klart, tværtimod. Hvis man vil finde ud af, hvad de enkelte Bestemmelser egentlig angaar, skal man gennemgaa en hel Række Love; skal man f. Eks. finde ud af, at der gennem disse Bestemmelser lægges en forhøjet Told paa Kaffesurrogater, en Forhøjelse af Tolden paa 50 pCt., skal man først slaa efter i Lov Nr. 83 af 22. Marts 1934, derefter finde ud af, at denne Lovs § 1, 4de Stykke, svarer til § 1 samt § 3, 1ste og 3die Stykke, i Lov Nr. 256 af 15. Oktober 1932, og derefter, at den er en Ændring i Lov Nr. 108 af 29. Marts 1924 § 1, hvorefter der er forskellige Løbenumre. Man forudsætter naturligvis, at de fleste Mennesker ikke vil gøre dette, og at derfor almindelige Mennesker heller ikke skal faa Kendskab til, hvad dette tilsyneladende korte Lovforslag indeholder.

Og det er meget forstaaeligt, at man ikke ønsker det drøftet for meget i Offentligheden, hvad dette Lovforslag egentlig angaar. Det angaar jo Forhøjelser af Told og Afgifter for en hel Række Varer, som indgaaer i Befolkningens almindelige Forbrug, og Følgen bliver forhøjede Priser paa en Del nødvendige Varer, saaledes paa Benzin, paa Kaffe, Sukker, Kaffesurrogater, Cigaretter, Cigaretpapir — hvorved man jo egentlig tilskynder Folk til at begaa Lovovertrædelser i Form af Indsmugling af Cigaretpapir —, paa elektriske Installationsartikler — hvorved der egentlig kommer et Dobbeltmonopol, idet de gældende Regler gaar ud paa, at kun autoriserede Installatører kan anbringe, og dermed ogsaa sælge, disse Artikler, og de autoriserede Installatører tager jo i Forvejen en høj Pris i Kraft af det Monopol, de har — eller paa Fodtøj, Manufakturvarer, Klædningsstykker og flere Varer. Altsaa, en Række forskellige Varer, og ikke blot Luksusvarer, men ogsaa nødvendige Varer, underkastes prisfordyrende Foranstaltninger gennem dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Rager stillede det Spørgsmaal til Retsforbundet, hvilke Bespareser dette Parti havde foreslaaet, og hvilke Indtægter det havde anvist i Stedet. Han stillede ganske vist ikke Spørgsmaalet til vort Parti, men vort Parti har i hvert Fald anvist baade Bespareser og Indtægter paa Finansloven, som kunde gennemføres, hvis man vilde sætte noget ind paa at følge den Linie i Stedet for stadig at følge den prisfordyrende Linie, baade gennem det foreliggende Lovforslag og andre lignende Love. Det hjælper jo ikke, at man hver Gang kun forlænger Loven for en vis Periode som en midlertidig Lov, for naar man gør dette Aar efter Aar, bliver Virkningen den samme, som om man havde vedtaget Loven for en længere Periode. Det er kun en Metode til at forsøge at købe sig Aflad, at man stadig kalder det „midlertidige“ Forlængelser af visse Told- og Afgiftsbestemmelser, medens det i Virkeligheden synes at blive permanente Bestemmelser, hvorved man udplyndrer Befolkningen.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker Ordførerne for de 4 store Partier for den Tilslutning, de har givet Forslaget i dets Helhed. Selv om man paa visse Omraader har taget noget Forbehold, har man fra alle Sider erkendt, at man vil gaa ind i en Forhandling med det for Øje at skaffe de nødvendige Midler til Dækning af de Beløb paa Finansloven, som der her er Tale om, og det kan jeg kun være tilfreds med.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup mente i Aar ogsaa at maatte beklage, at jeg ved Finanslovens Forelæggelse havde medregnet disse Indtægter, endskønt de gældende Toldlove kun løber til 1. Juli 1935. Jeg har ment det naturligt at indarbejde disse Indtægter i Finansloven; jeg har udtrykkeligt gjort opmærksom paa ved Finanslovsforslagets Forelæggelse, at jeg havde regnet med dem, og det er derfor givet, ligesom ogsaa i Fjor, at hvis man ikke vedtager det foreliggende Lovforslag eller skaffer Indtægter paa anden Maade, maa der ske en Ændring af Finansloven. Jeg kan derfor ikke se, at der er sket noget uberettiget ved, at man har medregnet disse Indtægter paa Finanslovsforslaget.

Man har takket mig, fordi Forslaget bliver forelagt saa tidligt i Aar i Modsetning til det, der var Tilfældet sidste Gang. Det har sin naturlige Aarsag i, at det var vanskeligt i Fjor at forelægge Forslaget saa tidligt, idet alle ærede Medlemmer, der i en Aar-